

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobkyne : **E. K.**, bytom F. č. X., D. K. – M.. B., zastúpenej J.. P. M., advokátom, Advokátska kancelária so sídlom R. č. X., D. K., proti žalovanému: **Katastrálny úrad v Žiline**, so sídlom A. Kmeť'a č. 17, Žilina, za účasti účastníkov: **1/ I. M. V.**, bytom P. č. X., D. K., **2/ M.. E. M.**, bytom P. č. X., D. K., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Xo-51/2007-Le zo dňa 8. júna 2009, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/39/2009-50 zo dňa 20. apríla 2010, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/39/2009-50 zo dňa 20. apríla 2010, **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom č. k. 21S/39/2009-50 zo dňa 20. apríla 2010 Krajský súd v Žiline zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zrušenia v záhlaví uvedeného rozhodnutia žalovaného. Správa katastra Dolný Kubín ako správny orgán prvého stupňa rozhodnutím č. X 42/07 zo dňa 16. októbra 2007 o návrhu na opravu chyby v katastrálnom

operáre rozhodla tak, že návrhu žalobkyne na opravu chyby v súlade s § 59 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov (ďalej len „katastrálny zákon“) nevyhovela a návrh na opravu chyby v katastrálnom operáre zamietla. Žalovaný ako odvolací správny orgán rozhodnutie správy katastra zmenil tak, že podľa § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona nevyhovet návrhu na opravu chyby v katastrálnom operáre, spočívajúcu v tom, že stavba, chata so súp. č. X., evidovaná na LV č. X., v k.ú. V. B., v celosti, v prospech p. I.. M. V. je v skutočnosti postavená na pozemku, parcela E-KN č. X., trvalé trávne porasty o výmere 5844 m², evidovanom na LV č. X., v prospech žalobkyne, v podiele 111/158 z celku a nie na pozemku, parcela C-KN č. X.X., zastavané plochy a nádvoría o výmere 123 m², evidovanom na LV č. X., v celosti, v prospech p. I.. M. V. tak, ako je zapísané v katastri nehnuteľností a neopravil požadovaným spôsobom údaje katastra nehnuteľností.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že rozhodnutie žalovaného nebolo žalobnými dôvodmi žalobkyne nijako spochybnené a nezistil žiadne vady, ktoré by mali vplyv na zákonnosť postupu správneho orgánu pri jeho vydávaní, ani vplyv na zákonnosť samotného rozhodnutia. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je po vecnej i právnej stránke v súlade s právnym poriadkom. Dospel k záveru, že návrhu žalobkyne, ktorým sa domáhala takej opravy chyby, ktorá spočívala v tom, že chata súp. č. X. nie je postavená na C-KN parc. č. X.X., ale na pozemku parc. č. X., kat. úz. V. B., ktorého je spoluvlastníčkou, nebolo možné vyhovieť. Vyslovil, že žalovaný správny orgán presne zistil skutkový stav veci, keď uviedol, že údaje zapísané v katastri nehnuteľností, sú v súlade s verejnými listinami, na základe ktorých došlo k zápisu chaty súp. č. X. do katastra nehnuteľností tak, že táto stojí na C-KN parc. č. X.X.. Mal zato, že listiny, ktorými sú dohoda o osobnom užívaní EN parc. č. X.X., dedičské rozhodnutie po pôvodnej spoluvlastníčke H. V. a žiadosť o zápis stavby do katastra nehnuteľností, ktorej prílohou je rozhodnutie o pridelení súpisného čísla na chatu, jednoznačne svedčia o tom, že chata súp. č. X. bola postavená na vtedajšej EN parc. č. X.X., ktorá bola neskôr v rámci mapovania C-KN stavu zapísaná do katastrálnej mapy ako C-KN parcela. Zároveň zobral do úvahy poukaz žalovaného správneho orgánu na skutočnosť, že pri oddeľovaní EN parc. č. X.X. z pôvodnej PK parc. č. X. došlo k chybe v geometrickom pláne z roku 1982, pričom považoval za nepochybné, že EN parc. č. X.X. nebola súčasťou pôvodnej KN parc. č. X., ale PK parc. č. X.. Uvedené však nemá vplyv na skutočnosť, že C-KN parc. č. X.X. právne existuje. Dodal, že z grafického znázornenia zo

dňa 8. augusta 2008 nepochybne vyplýva, že stavba tak, ako je zakreslená v grafickom znázornení, stojí práve na CK-N parc. č. X.X. a nie na inej parcele. Vyslovil, že domáhať sa teda opravy chyby v katastrálnom operáte tak, ako to vo svojej žiadosti žiadala žalobkyňa, t.j. opraviť, že chata nestojí na parcele C-KN X.X., ale na parcele č. X. nie je možné. Stotožnil sa s tvrdením, že C-KN parc. č. X.X. je súčasťou parcely EN parc. č. X. a teda v konečnom dôsledku, ak chata je postavená na C-KN parc. č. X.X., stojí taktiež i na EKN parc. č. X.. Avšak keď na katastrálnej mape je C-KN parc. č. X.X. riadne zakreslená, pričom chata je zakreslená vo vnútri tejto parcely, tento skutkový stav nie je možné žiadaným spôsobom zmeniť, inštitút opravy chyby v katastrálnom operáte nie je možné použiť. Krajský súd ďalej uviedol, že v zmysle § 250i ods. 1 Občianskeho súdneho priadku (ďalej len „O.s.p.“) nemohol prihliadnuť na návrh žalobkyne, ktorá v žalobe už žiadala vykonať opravu inak (tak, že chata nie je postavená na parc. č. X.X., ale na inom pozemku) a súčasne zdôraznil, že takýto návrh je neurčitý a je v rozpore so všetkými verejnými listinami, ktoré už boli do katastra nehnuteľností zapísané v minulosti. Takáto oprava nerieši pôvodnú chybu v geometrickom pláne z roku 1982 spočívajúcu v nesprávnom stotožnení EN parc. č. X.X. s PK parc. č. X.. Poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa si v samotnej žalobe odporuje, keď uvádza, že parc. č. X.X. bola odčlenená z PK parc. č. X. a súčasne nie je časťou PK parc. č. X., nakoľko C-KN parc. č. X.X. je riadne zakreslená v katastrálnej mape, právne existuje, je evidovaná na LV č. X. kat. úz. V. B. a je na nej vyznačená chata, o ktorej nebolo sporné, že je chatou súp. č. X., pôvodne vo vlastníctve účastníka konania I.. M. V., teraz vo vlastníctve M.. E. M.. Preto ak žalobkyňa žiada zápis o jej umiestnení na C-KN parc. č. X.X. odstrániť, je tento návrh v rozpore s existujúcim stavom v katastri nehnuteľností. Zároveň pokladal za potrebné poukázať na skutočnosť, že odstránením zápisu o umiestnení chaty tak, ako to žiadala vo svojej žiadosti žalobkyňa a zápisom chaty na EKN parc. č. X., došlo by k zmene právneho postavenia pre terajšiu vlastníčku M.. E. M., pretože chata by už nebola umiestnená na parcele, ktorú vlastní v celosti (parc. č. X.X.), ale bola by umiestnená na parcele vo vlastníctve, resp. spoluvlastníctve inej osoby, čo by malo priamy dopad na právne pomery ku samotnej chate. Ak by správny orgán vyhovel žiadosti žalobkyne tak, ako ju formulovala v žalobe proti druhostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu zo dňa 30. júna 2009, t.j. že chata nie je postavená na pozemku parc. č. X.X., ale na inom pozemku, v popisnej časti katastra nehnuteľností by nastala neurčitosť, keď chata podľa katastrálnej mapy evidentne postavená na C-KN parc. č. X.X. by nebola v popisnej časti umiestnená na žiadnej parcele. Doplnil, že sama žalobkyňa neuvádza, na ktorej parcele vlastne chata stojí, len uvádza, že na

inej. Krajský súd vzhľadom na obsah zápisov v popisnej časti katastra nehnuteľností týkajúcich sa parc. č. X.X., aj po riadnom identifikovaní tejto parcely s EKN parc. č. X. došiel k záveru, že tento zápis sa nemôže zmeniť, pretože súčasťou listu vlastníctva, na ktorom je chata zapísaná, nie je za identifikovanie C-KN parcely s PK stavom. Preto zápis na LV č. X., kat. úz. V. B. ohľadom C-KN parc. č. X.X. a chaty so súp. č. X., ktorá je postavená na tejto parcele, by bol stále nezmenený. Krajský súd nepovažoval tiež za opodstatnené argumenty žalobkyne spočívajúce v tom, že samotná identifikácia zo dňa 3. mája 2004 je listinou, v rozpore s ktorou sú údaje katastra nehnuteľností, list vlastníctva, na ktorom je evidovaná C-KN parc. č. X.X., kat. úz. V. B., eviduje konkrétnu katastrálnu parcelu s konkrétnym parcelným číslom, konkrétnou výmerou a skutočnosť, že chata so súp. č. X. je na tejto parcele postavená, nakoľko neobsahuje údaje, z ktorých pôvodných pozemnoknižných parciel bola táto C-KN parcela vytvorená. Mal zato, že identifikácia naopak slúži na identifikovanie PK stavu so súčasným stavom, v danom prípade s katastrálnym stavom. Identifikácia teda nie je listinou, s ktorou by boli v rozpore údaje v katastri nehnuteľností na konkrétnom liste vlastníctva. Ďalej uviedol, že rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Námestove č. OPÚ-2006/00161-R-19-DK zo dňa 22. marca 2006 ohľadne EKN parc. č. X. kat. úz. V. B. navracia P. H. vlastnícke právo k tomuto pozemku v podiele 111/158. Vo vzťahu k umiestneniu chaty so súp. č. X. na pozemok C-KN parc. č. X.X. uvedené rozhodnutiu nekonštituuje ani nedeklaruje žiadne nové právne vzťahy. Preto ani toto rozhodnutie nie je v rozpore s údajmi v katastri nehnuteľností ohľadne vyššie uvedených nehnuteľností.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu včas odvolanie, v ktorom navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok krajského súdu tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a žalobkyni prizná náhradu trov právneho zastúpenia, a to prvostupňového ako aj odvolacieho konania. Podané odvolanie odôvodnila tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, zároveň, že súd prvého stupňa došiel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobkyňa namietala, že žalovaný pri vydávaní napadnutého rozhodnutia nepostupoval podľa zákona, keďže katastrálnym zákonom bola katastrálnym úradom (ako osobitným orgánom štátnej správy) okrem iných právomocí, zverená aj evidencia práv k nehnuteľnostiam, pričom pri zverení týchto právomocí zákonodarca predpokladal, že budú

dbať na to, aby nedochádzalo k evidovaniu takých právnych vzťahov, ktoré neexistujú. Uviedla, že pri správnom konaní v rámci reštitúcií zistila, že na pozemku, ktorý je aj vo vlastníctve žalobkyne, má postavenú chatku I. M. V., hoci štát mu do osobného vlastníctva previedol iný pozemok, ktorý bol odčlenený z PK parc. č. X., a ktorý aj od vlastníkov tohto pozemku kúpil. Mala zato, že štát na seba nepreviedol pozemok žalobkyne, prípadne jej právnych predchodcov, preto následne nemohol na iného previesť pozemok, na ktorom stojí chata I. M. V. a spol., pretože tento nebol vo vlastníctve štátu. Ďalej uviedla, že vo vlastníctve I. M. V. je celkom iný pozemok, ktorý nie je totožný s pozemkom, na ktorom stojí jeho chata. Dodala, že tieto podstatné skutočnosti žiadna zo strán konania nespochybňuje, avšak správa katastra, a aj katastrálny úrad odvádzajú od podstatných skutočností pozornosť a hovoria o tom, kto je zodpovedný za tento stav a kde a kto sa pri meraní pomýlil. Žalobkyňa zdôraznila, že správny orgán vedie evidenciu aj vlastníckych práv k nehnuteľnostiam – pozemkom, pričom tieto údaje vlastnou činnosťou zapísal tak, že sú v rozpore s právnym stavom, preto požiadala o opravu tejto chyby podľa príslušných ustanovení katastrálneho zákona. Namietala, že zápis vlastníckeho práva v prospech I. M. V. a spol. (v súčasnosti je vlastníctvo zapísané na LV č. X. v prospech M. E. M. v celosti) je v rozpore s verejnou listinou, teda s kúpnu zmluvou zo dňa 23. júla 1982, na základe ktorej nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti štát, s dohodou o osobnom užívaní stavebného pozemku zo dňa 31. augusta 1982 a aj s rozhodnutím o reštitúcii. Doplnila, že všetky tieto listiny sú v evidencii správneho orgánu, ktorého rozhodnutie žiada ako nezákonné zrušiť. Poukázala na skutočnosť, že chybný zápis spočíva v tom, že parc. č. X.X. pasienok vo výmere 123 m² bola odčlenená z PK parc. č. X., ale v skutočnosti ju správny orgán v mapách má zakreslenú na PK parc. č. X., teda chata podľa žalobkyne nemôže stáť na pozemku, umiestnenom nie pod chatou, ale na PK parc. č. X.. Podľa názoru žalobkyne bolo bez pochybností preukázané, že chata je postavená na PK parc. č. X.. Ďalej žalobkyňa namietala, že pri rozhodovaní o reštitúcii bol právnomu predchodcovi žalobkyne (jej otcovi) vydaný pozemok, zapísaný v pozemno-knižnej vložke 162 pre k.ú. V. B., parc. č. X. lúka vo výmere 13356 m², teda jej časť, ktorá bola v tomto konaní identifikovaná a bola vhodná na vydanie. Dodala, že Správa katastra Dolný Kubín pri vyhotovovaní podkladov v reštitučnom konaní predložila identifikáciu s poznámkou, že parc. č. X.X. vo výmere 123 m² je zapísaná na LV č. X. v prospech I. M. V., pričom táto bola kúpená z pozemnoknižnej parc. č. X., zapísanej v pozemnoknižnej vložke 168 a preto pri pozemku, vydanému v reštitúcii, bola výmera parc. č. X.X. započítaná do vydannej výmery. Parcela č. X.X. situovaná na pozemnoknižnej parcele

bola vydaná. Zdôraznila, že ak parc. č. X.X. nie je situovaná na pozemnoknižnej parc. č. X. a nemôže tam byť, potom ani chata nemôže byť postavená na tejto parcele, ale stojí na časti pozemnoknižnej parc. č. X., ktorá bola v reštitučnom konaní vydaná. Nesúhlasila tiež s tvrdením súdu, že došlo k chybe v geometrickom pláne z roku 1982 a že je nepochybné, že EN parc. č. X.X. nebola súčasťou PK parc. č. X., ale že bola súčasťou parc. č. X.. Podľa žalobkyne z geometrického plánu z roku 1982 jednoznačne vyplýva, že EN parc. č. X.X. bola odčlenená z PK parc. č. X. a nie z parc. č. X.. Súdu prvého stupňa vyčítala, že nezisťoval, na základe čoho boli do máp zakreslené uvedené chatky a vychádzal z grafického znázornenia zo dňa 8. augusta 2008.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd predmetné odvolanie zamietol a rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/39/2009-50 zo dňa 20. apríla 2010 ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 20. októbra 2011 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Úlohou krajského súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým návrhu žalobkyne zo dňa 28. marca 2007 na opravu chyby v katastrálnom operáte nebolo vyhovené.

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobkyne, preto v medziach podaného odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce najmä z pohľadu, či sa vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne uplatnenými v žalobe, a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a administratívneho spisu s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spojení s § 372p ods. 1 O.s.p. sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu, ktoré sú vyčerpávajúce, úplné, dostatočne zrozumiteľné a výstižné. Keďže nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od ním uvedených argumentov a relevantných právnych záverov a nadbytočne neopakoval fakty známe pre účastníkov konania z prejednávanej veci spolu s právnymi závermi, len na doplnenie dodáva.

Katastrálny zákon č. 162/1995 Z. z. opravu chýb v katastrálnom operáte upravuje v ustanovení § 59.

Podľa § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona, ***správa katastra aj bez návrhu opraví údaje katastra, ak sú v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo s výsledkami revízie údajov katastra.***

Podľa § 59 ods. 3 veta prvá tohto zákona, ten, koho práv, záujmov chránených právom alebo povinnosť sa údaje katastra týkajú, môže kedykoľvek požiadať o odstránenie chýb v katastrálnom operáte.

Oprava chýb v katastrálnom operáte nemá vplyv na vznik, zmenu ani zánik práv k nehnuteľnostiam; to neplatí, ak ide o opravu podľa § 59 ods. 1 písm. a/ a § 78 ods. 1 (§ 59 ods. 4 katastrálneho zákona).

Zápisy práv k nehnuteľnostiam v evidencii nehnuteľností vykonané do 31. decembra 1992 preukazujú pravdivosť skutočností v nich uvedených, ak sa nepreukáže opak. Ak sa preukáže opak, správa katastra opraví zápis (§ 78 ods. 1 katastrálneho zákona).

V danom prípade správa katastra a následne v dôsledku podaného odvolania žalovaný a krajský súd dospeli k rovnakému záveru, že oprava chyby v katastrálnom operáte nie je dôvodná. Podľa názoru odvolacieho súdu zmenu zápisu v katastri nehnuteľností tak, aby zodpovedala právnemu stavu tvrdenému žalobkyňou je možné dosiahnuť len určovacou žalobou, podľa § 80 písm. c/ Občianskeho zákonníka z dôvodu, že rozhodovanie o otázkach týkajúcich sa vlastníctva, vlastníckych sporov k nehnuteľnostiam, ako aj určovanie, či právo alebo právny vzťah je alebo nie je resp. vyslovenie platnosti verejných a iných listín nepatrí správnomu orgánu, ale patrí do právomoci súdu.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky považuje za potrebné zdôrazniť, že podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je predmetom konania súdny prieskum správnych rozhodnutí na základe žalôb alebo opravných prostriedkov a v rámci tohto konania správnomu súdu neprináleží rozhodovať o platnosti resp. neplatnosti akýchkoľvek právnych úkonov, založených právnym odvetvím súkromného práva, pretože tieto sporné otázky môžu byť len predmetom určovacej žaloby podanej podľa § 80 O.s.p.

Odvolací súd zistil, že dôvody uvádzané žalobkyňou nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil a s ktorými sa odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožnil.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobkyňi, ktorá v tomto konaní nemala úspech, ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. októbra 2011

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská